

njem času popravil naš izvoz v Italijo in da prihajajo na naše živinske sejme italijanski prekupci, ki precej dobro plačujejo našo živino. Odnosaji med nami in Italijani pa se neboljšajo samo v gospodarskem, ampak tudi v političnem oziru. Italijansko vodilno časopisje povdarja na uvodnih mestih, kako so že storjeni prvi koraki, da pride med obema državama tudi do političnega sporazuma in sodelovanja. Italija hoče na konferenci držav rimskega bloka, kateremu pripadajo: Italija, Avstrija in Madžarska, ki se bo vršil na Dunaju 11. in 12. XI., napraviti odločilen korak, da privabi Jugoslavijo in njeni zaveznici v Mali zvezi, da vstopijo v delokrog italijansko-avstrijske-madžarske trozveze.

Tesnejše gospodarske zveze z našo državo napovedujejo poleg Nemcev in Italijanov tudi Francozi in Angleži. Našim čitateljem je znano, kako je naša vlada sklenila ugodne trgovinske dogovore z Nemčijo in kako raste od dne do dne naš izvoz v Italijo. Gospodarsko prodiranje Nemčije na Balkanu je začelo skrbeti Francoze ter Angleže, ki se sedaj resno pripravljajo, da sami navežejo z nami tesnejše gospodarske stike in bodo povečali izvoz naših pridelkov. Pametna gospodarska politika sedajne naše vlade je že znatno zboljšala denarno stanje našega kmeta in mu bo z nadaljnimi ugodnimi trgovinskimi pogodbami omogočila, da bo de za lahkoto oddajal svoj živinski, vinski in poljedelski presežek.

»Kmetijski list« obuja spomine. Po občinskih volitvah je to glasilo jenesarskih kmetijcev zapisalo (28. oktobra) te-le besede: »Sredstva, ki se jih poslužujejo v boju proti nam nasprotniki naše vasi, so taka, da se studijo celo njih lastnim treznejšim pristašem. Ali naj jih naštevamo? Ne bomo jih, ker jih itak vsakdo pozna in ker nas je za ves slovenski narod sram, da je pri nas v 20. stoletju kaj takega mogoče. Povemo pa glasno in odločno, da bi moral pluniti po nas, kdor bi po slovenskih političnih razmerah presojeval in ocenjeval slovensko kulturo.« — »Kmetiskemu listu« se je v glavi zmedlo, ko je zapisal te besede. Pred njegovim duhom, kolikor ga še obsega njegova glava, se je pojavila kot privid slika občinskih volitev iz leta 1933. In videl je sredstva, ki jih je takrat rabila JNS pri občinskih volitvah v Sloveniji. Ali naj naštejemo ta sredstva? Najbrutalnejše nasilje, najogabnejše laži, najpodlejše naltolcevanje in na koncu tatinska kraja in ropanje volilnih glasov, oddanih za takratno opozicijo. Ali niso to sredstva, da bi trebalo pluniti na tiste, ki so jih porabljali. Da pa ne bo treba pljuvati na ves narod, je naše ljudstvo pri občinskih volitvah 25. oktobra jenesarsko družbo z vso kompanijo vred nagnalo ter tako vzelo z naroda sramoto, ki so mu jo hoteli za daljšo dobo nakopati skrunitelji poštenega slovenskega imena in grobokopi slovenske kulture.

»Nadzirajoča vest.« »Kmetijski list« do- ločuje kot bližnjo nalogo svojih pristašev v občinah, da morajo povsod biti »nadzirajoča vest«. Čujte, čujte! Jenesarji so celo v sebi našli vest! Toda zločinsko pokvarjena je ta vest in za nadzornico še manj sodi kot kozel za vrtnarja.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Romunski kralj Karol je obiskal v spremstvu prestolonaslednika Mihaela Prago, kjer je bil svečano sprejet in pozdravljen od predsednika republike dr. Beneša, predsednika vlade dr. Hodže, zunanjega ministra dr. Krofte, od najvišjih zastopnikov čehoslovaške vojske in ljudskih množic. Vladarja so spremlili visoki gostje na Hradčane, kjer je on sprejemal vse odlične predstavnike čehoslovaške republike. Obisk kralja Karla tolmači časopisje v tem pravcu, da bo Mala zveza za bodoče skupno delala z že prej naštetimi državami rimskega bloka in z Nemčijo. Predsednik češke vlade dr. Hodža je izdelal načrt za gospodarsko sodelovanje podonavskih držav. Ta načrt se bo obravnaval na zasedanju gospodarskega sveta Male zveze meseca februarja v Belgradu. Načrt bo predložen tudi državam rimskega bloka s povabilom na sodelovanje.

Najnovejši dogovori med Nemčijo in Italijo se že izvajajo. Pisali smo o obisku italijanskega zunanjega ministra grofa Ciano v Berlinu. Ob tej priliki je prišlo do važnih medsebojnih dogovorov, ki se že izvajajo. Predvsem sta se obe državi zavezali, da bosta na braniku napram valu boljševizma, ki bi rad zajel osrednjo Evropo. Da sta pri pobijanju komunizma Italija in Nemčija tudi izven svojih mej resno na delu, je dokaz dejstvo, da obe državi podpirata zmagovite španske nacionaliste. — Kakor že zadnjič omenjeno, je Nemčija priznala Italiji zasedbo Abesinije, Italija se je obvezala, da bo podpirala upravičene nemške težnje po zopetni pridobitvi kolonij.

Moskva zgublja glavo. Propagandni komunistični politiki v osrednji Evropi je začel peti mrtvaški zvonec. Vedno bolj očitna zmaga nacionalizma v iz Moskve zboljševizirani Španiji je začela odpirati oči državnikom onih dveh držav v osrednji Evropi, ki sta živeli do sedaj s sovjetsko Rusijo roko v roki. To sta namreč Čehoslovaška in Francija, ker Romunija se krepko otresa Rusov in Jugoslavija pa sovjetske Rusije doslej niti priznala ni. Češko časopisje se je pričelo pogosto oglašati in skuša odvrniti Čehoslovaško od zveze z Rusijo, ki je vendar nekaj nasprotnega z Malo zvezo, v kateri igra Čehoslovaška tako važno vlogo. Čehoslovaki niso imeli od prijateljstva z Rusi doslej ničesar drugega, kakor da se na čehoslovaških tleh svobodno zbirajo vsi najbolj nevarni boljševiški elementi, ki trosijo po Evropi komunizem, vprizarjajo štrajke in hujskajo delavske množice

na prevrat. — V francoskem senatu že tudi nastopajo trezni politiki, ki so za odpoved pogodbe med Francijo in Rusijo, ki je Francoze samo oslabil na znotraj in jim manjša ugled v zunanjem svetu. Ker je položaj komunizma v Evropi resno ogrožen, so zgubili sovjetski bogovi v Moskvi glavo in so zagrabili zopet za komaj odloženi bič strahovlade. Val nečuvnega strahovanja se vali po sovjetskih republikah in ustrelitve se dnevno množijo. V Tiflisu na Kavkazu so pred kratkem ustrelili 135 uglednih komunističnih osebnosti.

Razvoj državljanske vojne na Španskem. Dne 29. X. je bil Madrid od zmagovito prodirajočih nacionalnih čet obkoljen od vseh strani. Vrhovni gospodar nacionalne Španije general Franco je še enkrat pozval obkoljene oblegance k prostovoljni predaji. Obenem je pa tudi po radijo in na letakih iz letal z vso resnostjo posvaril rdečo milico, naj nikar ne nadaljuje s streljanjem talcev. Franco je prisegel, da bo za vsakega ustreljenega nacionalista po zavzetju Madrida pustil neusmiljeno ustreliti pet rdečkarjev. Že pred 29. X. je zapustil Madrid rdeči vrhovni poveljnik, ki se ni zatekel v Barcelono, kakor predsednik republike Azana in člani levičarske vlade, ampak si je poiskal povsem varno pribežališče v sosedni Franciji. Pobegli rdeči general razglašal sedaj, da tvorijo Madrid obrambno milico navadne tolpe, ki ne poslušajo nobenega povelja in radi tega se ne morejo nikjer resno postaviti v bran belim četam. — Da bo po padcu Madrida cela Španija tem hitreje očiščena komunističnih divjakov, je poslala Nemčija v španske vode 14 podmornic, Italija pa je zbrala svoje brodovje v bližini Balearskih otokov, da bo na ta način preprečen dotok pomoči, katero so dobivali doslej španski rdečkarji po morju na sovjetskih ladjah. — Pod vodstvom ministrskega predsednika Larga Caballera so v Madridu oblegani rdeči miličniki napravili na en dan tri izpadne sunke, ki so pa bili od nacionalistov odbiti in so zahtevali precej smrtnih žrtev, ker so bili napadalni oddelki sestavljeni iz izbranih čet na vseh frontah. — Ministrski predsednik Largo Caballero je izročil obrambo Madrida ruskemu generalu, ki bi naj bil zadnji angel rešitelj. Iz Pariza pobegli predsednik španske republike Azana je iz Barcelone obvestil poveljnika nacionalistov generala Franca, da mu izroči celo Španijo razven Katalonije, če ustavi sovražnosti. Franco mu je kratko odgovoril, da ne sme ostati v rokah rdečkarjev niti ped španske zemlje.

Lurško votlino so hoteli pognati z dinamitom v zrak. To so hoteli komunisti. Slavno Marijino svetišče, kjer se vsak dan dajejo najlepši dokazi globoke vernosti, kjer je bilo uslišanih nešteto molitev, ozdravljenih tisoč in tisoč bolnikov, je tem »ljudskim prijateljem« trn v peti. Kaj je komunistu mar ubogi bolani delavec, ki se v svoj bolezni in stiski za-

teče k božji Materi, da mu pomaga! Ne lajšati gorje, ne zdraviti bolešt: vse to povečati, to je načelo komunizma. Ni ga večjega nasprotnika delavca in njegove sreče, kot je komunizem. Zato so hoteli ti rdeči sovražniki delavskih trpinov lurško votlino s prelepim kipom Brezmadežne z dinamitom pognati v zrak. Policija pa je, kakor poroča belgijski list »Standaard«, ki izhaja v Bruslju, prišla tej hudobni nakani na sled ter jo je preprečila. Komunistični brezbožniki so tudi zagrozili dr. Valletu, načelniku zdravniškega urada v Lurdu, da ga bodo ubili; isto-

Prepir radi srajce!

Daj mi drugo srajco!

Saj si šele včeraj vzel čisto!

Pa je že raztrgan!

In to je ena od novih!

Kaj naj storim, da si dalj časa ohranim svoje perilo?

Perilo go samo z dobrim milom!

Cenejšo, manj vredna mila škodujejo tkaninam, ker jih prehitro pregulijo in rozcefrajo. Samo zares dobro jedro, nato milo pere perilo temeljito, pri zanesljivo in snežnobelo!

SCHICHTOVO MILO JELEN
varuje perilo

ZA NAMAKANJE
ZENSKA HYALA

tako tudi lurškemu županu in škofu. Francoski komunisti so vredni pajdaši komunističnih in anarhističnih divjakov v Španiji.

Jezuitski general — 70letnik. Dne 7. oktoba je slavil jezuitski general grof Vladimir Ledochowski svoj 70. rojstni dan. Grof Ledochowski je Slovan, Poljak po rojstvu, rojen v nekdanji Avstriji. Za duhovnika je bil posvečen l. 1894, 7 let pozneje je bil imenovan za provinciala jezuitske province v Galiciji, leta 1906 pa je bil imenovan za generalnega asistenta za Nemčijo. Za vrhovnega generala jezuitskega reda s sedežem v Rimu je bil izbran l. 1915. Vodi torej jezuitski red že preko 20 let. Grof Ledochowski je vedno bil in ostal pristna slovanska duša: visoko izobražen, mil, dobitljiv in vztrajen. Kot velik upraven talent vodi z velikim uspehom celo vrsto let ta velezaslužni red katoliške cerkve.

Iz katerih družin prihajajo katoliški duhovniki? Samoposebi umevno iz globoko vernih katoliških družin. Družina, ki v njej ne vlada krepka katoliška vera in krščansko krepostno življenje, ne bo lahko dala katoliški cerkvi kakšnega duhovnika. Duhovniški poklic je kakor cvetka, ki vzraste in vzcveti na skrbno gojenem vrtu. Zanimivo je vprašanje, iz katerih družin izhajajo katoliški duhovniki: ali iz družin z majhnim ali iz takih z večjim številom otrok. Takšna statistika je bila nedavno objavljena v Avstriji. Od 220 bogoslovcev, ki so bili nedavno v Avstriji posvečeni za duhovnike, izhaja 122 iz družin s 3—6 otroki, 68 iz družin s 7—10 otroki, 26 iz družin z nad 10 otroki, 6 pa iz družin z najmanj 15 otroki.

Cerkvena slovesnost v Vuhredu. Dne 11. oktobra t. l. smo praznovali 50letnico postavitve cerkve in posvečenje treh novih bronastih zvonov in blagoslovitev novega mašnega plašča. Prevzvišeni knezoškof dr. Ivan Tomažič je opravil sv. mašo, pridikal je pa g. dr. Franc Cukala, škan lavantinskega kapitlja. Orisal je zgodovinski razvoj tukajšnje župnije in cerkve in izrazil svoje priznanje nabiralcem in darovalcem darov za nove zvonove. Cerkev je bila razsvetljena z nebroj okrasnimi električnimi lučicami ter okinčana s cveticami. Vuhredška cerkev je imela skozi 20 let samo en zvon. Razume se, da je sedaj veselje veliko, ko je dobil ta zvon tri tovariše. Na največjemu zvonu je napis: Zvon oskrbeli za 52letnico cerkve, za časa župnika Leber Ivana in cerkvenih ključarjev Franca Kralja in Luke Ozirnik, župljani v Vuhredu. Največji dobrotniki med njimi so: Tončka

Koren, obitelji: Skacedovnik, Razbornik, Kac, Osrajnik, Grögl, Pogačnik, Krajnc, Lederhas, Ozirnik, Tinika Brunčko in Lizika Pridgar. Na drugem zvonu je napis: Zvon oskrbeli ing. Franc in Marija Pahernik in Peter ter Emilija Mravljak. Na tretjem zvonu je pa napis: Zvon oskrbeli: Franc Zgerm, Jožef in Celestina Widmoser, Anton in Marija Kralj, Pavel in Hilda Minašnik. Botri so bili ing. Franc in Marija Pahernik, Peter in Emilija Mravljak, Katarina Kralj in Gregor Godec, zastopnik veleposestnika A. Pogačnika, in Franc Zgerm. Poleg gori omenjenih so s svojimi darovi pripomogli tudi sosednji župljani, kakor Ribničani, Antončani, Vuzeničani in Marenberžani.

Narodnim Slovencem,

častilcem sv. Cirila in Metoda ter služabnika božjega Antona Martina Slomškega!

Sveti ogenj, ki je letos zagorel v srcih Slovencev, ki so podpisovali prošnje za beatifikacijo Slomškega ter sprejemali nase delo, ki ga je Slomšek med nami in med vsemi Slovani začel, to je Ciril-Metodovo delo, ne sme ugasniti! Vedno znova je treba o tem napravljati načrte, krepiti voljo, dajati navodila za delo in neutrudljivo nadaljevati, kar smo začeli. Da je to možno s primernim listom, je bilo Slomšekovi družini takoj jasno. Tudi častilci Slomškega so prigovarjali k temu, da je Slomškova družina začela izdajati list »Slomškov glasnik«, ki pa je v prvem letu služil le za organizacijo Slomškovih praznikov.

Slovenci kot majhen narod ne moremo vzdrževati preveč nabožnih listov. Tudi morajo biti listi zato bolj skromni. Da bi tako obstoječa lista »Kraljestvo božje« kot glasilo Bratovščine sv. Cirila in Metoda ter »Slomškov glasnik« kot glasilo

Slomšekove družine ne ovirala drug drugega, sta se lista združila v eno glasilo, Tiskarna sv. Cirila pa je to novo glasilo sprejela v izdajanje v lastni režiji. Tako združen list bo v bodoče ohranil dosedanje ime »Kraljestvo božje« s podnaslovom, da je glasilo BSCM in Slomšekove družine. V listu bo ostala tudi dosedanja liturgična priloga »Božji vrelci«, tako da bo ta mesečnik res pristno naš domač ne le verski, temveč tudi narodni mesečnik. List bo izhajal na 28 straneh, čim bo priglasih zadostno število naročnikov, pa stalno na 32 straneh. Letna naročnina bo 15 Din. Prinašal bo veliko slik iz slovenskih krajev, povesti, poročila iz prvih najzanesljivejših virov, posebno pa bo vso pozornost posvečal slovanskim narodom širom sveta. Če slovenska inteligenca pravi, da nima svojega nabožnega glasila, tega odslej ne bo mogla več reči. Ključ temu bo pa list pisan tako, da ga bo vesela tudi kmečka in delavska družina.

Gotovo bodo vsi pozdravili to sporazumno in sistematično delo našega tiska, delo, ki ga moramo vršiti vsi verni Slovenci brez razlike, da vršimo dediščino sv. Cirila in Metoda ter našega velikega Slomškega. Vabimo zato že sedaj vse, da bodo naročniki in prijatelji tega skupnega lista! Prosimo posebno naše preč. gg. duhovnike, da predočijo narodu dolžnost tega dela, da s pomočjo požrtvovalnih poverjenikov v vsaki župniji dosežejo, da bo sveti ogenj postal večni plamen verski in narodne zavesti.

Vse, ki bi nam pri delu mogli pomagati, prosimo, da nam sporočijo svoje naslove, istotako vabimo tudi tiste, kateri želijo, da jim prvo številko novega mesečnika določimo na vpogled. Pišite na naslov:

Uprava lista »Kraljestvo božje« v Mariboru, Koroška cesta 5.

Nesreče.

Težko naložen voz ga je smrtno povozil. V Gradišču je služil za hlapca pri posestniku Pečolarju Lenart Arčnik, ki je vozil hlovovje iz gozda na cesto. Navzdol je pozabil zavreti in konje je teža pognala v dir. Da bi zaustavil voz, je skočil pred konja, ki sta ga podrla, padel je pod voz, in ta mu je na treh mestih stri hrbtenico in stisnil prsni koš. V noči po nesreči so ga našli, prenesli so ga domov, kjer je

umrl. Zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke.

Od lovca obstreljen. V Trobolju v Mislinjski dolini se je vršil zadnje dni v lovišču najemnika Ivana Köllnerja velik lov, katerega se je udeležilo 13 lovcev. Ob robu gozda se je senčil 73letni delavec Franc Pečnik. Neki neprevidni lovec je sprožil puško in 11 šiber je zadelo starčka. Nevarno poškodovanega so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec.

Dva avtomobila trčila. Na državni cesti v Košakih pri Mariboru se je zgodila ne daleč od trgovine Rižnik prometna nesreča. V mesto se je peljal s tovornim avtomobilom Valentin Treo, trgovec od Sv. Trojice v Slov. goricah. Naenkrat se